
Monestir de Santa Caterina del Sinaí

Autor:

Data de publicació: 25-11-2019

Anar a la navegacióAnar a la cerca

Monestir de Santa Caterina

El monestir, amb Willow Peak (tradicionalment considerat Mont Horeb) al fons

Informació del monestir

ordre

Església del Sinaí

denominació

Església Ortodoxa Oriental

Establert

AD 565

gent

Fundador(s)

Justinià I

jaciment

ubicació

Saint Catherine, South Sinai Governorate, Egipte

Coordenades

28° 33′ 20″N, 33° 58′ 34″ECoordenades: 28° 33′ 20″N, 33° 58′ 34″E

Patrimoni de la Humanitat per la UNESCO

Nom oficial
Àrea de Santa Caterina

tipus
cultural

Criteris
i, iii, iv, vi

Designat
2002 (26a sessió)

Referència núm.
954

Partit de l'Estat
Egipte

regió
Estats Àrabs

Monestir de Santa Caterina (àrab: *Monastir al-Sayidat*; Grec: *Μοναστήριον της Αγίας Καταρίνης*), oficialment Monestir Sagrat del Sinaí De Déu-Trodden (grec: *Μοναστήριον της Αγίας Καταρίνης*), és un monestir ortodox oriental situat a la península del Sinaí, a la desembocadura d'un congost als peus del Sinaí, prop de la ciutat de Saint Catherine, Egipte. El monestir porta el nom de Caterina d'Alexandria. [1][2]

El monestir està controlat per l'església autònoma del Sinaí, que forma part de l'església ortodoxa gregamés àmplia, i és Patrimoni de la Humanitat per la UNESCO. [3] El monestir de Santa Caterina es troba a l'ombra d'un grup de tres muntanyes; Ras Sufsafeh (possiblement "Mont Horeb" c.1 km a l'oest), Jebel Arrenziyeb i Jebel Musa, el "Mont Sinaí Bíblic" (pic c.2 km al sud). [4]

Construït entre el 548 i el 565, el monestir és un dels monestirs cristians en funcionament més antics del món. [5] El lloc conté la biblioteca operativa contínuament més antiga del món, [7] amb molts llibres únics com el Còdex Sinaiticus fins al 1859, dels quals recentment han sortit a la llum nous folis, incloent el Sinaiticus siríac. [10]

Tradicions cristianes

Durant l'empresonament de Catherine més de 200 persones van venir a veure-la, inclosa l'esposa de Maxenci, Valeria Maximilla; tots es van convertir al cristianisme i posteriorment van ser martiritzats. [12] L'emperador furiós va condemnar Catherine a mort en una roda de trencament punxegut, però, al seu toc, es va destrossar. [13] Maxenci li va

ordenar que fos decapitat. La mateixa Catherine va ordenar que l'execució comencés. Una substància semblant a la llet en lloc de sang fluïa del seu coll. [14]

Tot i que és comunament conegut com a Santa Caterina, el nom oficial complet del monestir és el Monestir Sagrat del Mont Sinaí de Déu-Trodden. [cal citació] La festa patronal del monestir és la Festa de la Transfiguració. El monestir s'ha convertit en un lloc favorit de pelegrinatge. [cal citació]

història

Mapa de l'entorn del monestir de 1899

Foto del 2011 des del nord del monestir, orientada cap al sud

El monestir es troba a l'ombra d'un grup de tres muntanyes : Ras Sufsafeh /"Mont Horeb"(pic c.1km oest), Jebel Arrenziyeb (pic c.1km sud) i Jebel Musa /"Muntanya Bíblica Sinaí"(pic c.2km al sud)

Monestir de Santa Caterina, 1968

Monestir de Santa Caterina de Leavitt Hunt, 1852

El registre més antic de la vida monàstica al Mont Sinaí prové de la revista de viatges escrita en llatí per una dona pelegrina anomenada Egeria (Etheria; Sylvia d'Aquitània) sobre 381/2–386. [15]

El monestir va ser construït per ordre de l'emperador Justinià I (regnat 527–565), tancant la Capella de l'Arbust en Flames (també coneguda com "Capella de Santa Helena") ordenada per ser construïda per l'emperadriu consort Helena, mare de Constantí el Gran, al lloc on se suposa que Moisès va veure l'arbust en flames. [17] L'arbust viu al terreny és suposadament el vist per Moisès. [18] Estructuralment, l'estructura postal del rei del monestir és l'estructura de sostre més antiga coneguda del món. [19] El lloc és sagrat per al cristianisme, l'islami el judaisme. [20]

Es va crear una mesquita convertint una capella existent durant el califat fatimita (909-1171), que va estar en ús regular fins a l'època del sultanat mameluc al segle XIII i encara s'utilitza avui en dia en ocasions especials. Durant l'Imperi Otomà, la mesquita estava en estat desolat; va ser restaurada a principis del segle XX. [21]

Durant el segle VII, els ancoratges cristians aïllats del Sinaí van ser eliminats: només va quedar el monestir fortificat. El monestir encara està envoltat per les enormes fortificacions que l'han conservat. Fins al segle XX, l'accés era a través d'una porta d'alçada a les parets exteriors. Des de l'època de la Primera Croada, la presència de croats al Sinaí fins al 1270 va estimular l'interès dels cristians europeus i va augmentar el nombre de pelegrins intrèpids que van visitar el monestir. El monestir va rebre el suport de les seves dependències a Egipte, Palestina, Síria, Creta, Xipre i Constantinoble.

Ossera al monestir de Santa Caterina

El monestir, juntament amb diverses dependències de la zona, constitueixen tota l'Església del Sinaí, que està encapçalada per un arquebisbe, que també és l'abat del monestir. L'estatus administratiu exacte de l'església dins de l'Església Ortodoxa Oriental és ambigu: per alguns, inclosa la pròpia església, [22] és considerada autocefàlia, [23] per altres una església autònoma sota la jurisdicció de l'Església Ortodoxa Grega de Jerusalem. [25] L'arquebisbe és tradicionalment consagrat pel patriarca ortodox grec de Jerusalem; en els últims segles ha residit habitualment al Caire. Durant el període de les croades, marcat per l'amargor entre les esglésies ortodoxes i catòliques, el monestir va ser patrocinat tant pels emperadors bizantins com pels governants del Regne de Jerusalem, i les seves respectives corts.

El 18 d'abril de 2017, un atac del grup Estat Islàmic en un punt de control prop del Monestir va matar un policia i va ferir tres agents de policia. [26]

Manuscrits i icones

Cendra de Muhàmmad, concedint protecció i altres privilegis als seguidors de Jesús

Icona de cera calenta del segle VI

La biblioteca, fundada entre el 548 i el 565, és la biblioteca en funcionament més antiga del món. [27] La biblioteca del monestir conserva la segona col·lecció més gran de còdexs i manuscrits primerencs del món, superada només per la Biblioteca Vaticana. [28] Conté grec, cristià antònic palestí, siríac, georgià, àrab, etiòpic/ge'ez, llatí, armeni, eslau de l'església, i albanès caucàsic[29] manuscrits i llibres, i molt rar llenguatge hebreu,[30] alguns llibres coptes. [7]

Al maig de 1844 i febrer de 1859, Constantin von Tischendorf va visitar el monestir per a la investigació i va descobrir el Còdex Sinaiticus, que data del segle IV, en aquell moment el manuscrit més antic gairebé completament conservat de la Bíblia. La troballa de 1859 va deixar el monestir cap a Rússia, en circumstàncies que havien estat llargament disputades. Però el 2003 els erudits russos van descobrir l'acte de donació del manuscrit signat pel Concili del Caire Metochion i l'arquebisbe Callistratus el 13 de novembre de 1869. El monestir va rebre 9000 rubles com a regal del tsar Alexandre II de Rússia. [31] El Còdex va ser venut per Stalin el 1933 al British Museum i ara es troba a la British Library de Londres, on està en exposició pública. Abans de l'1 de setembre de 2009, es va descobrir un fragment inèdit de Còdex Sinaiticus a la biblioteca del monestir, així com entre les Noves Troballes de 1975. [34] En altres visites (1855, 1859) Constantin von Tischendorf també hi va acumular manuscrits més valuosos (grec, cristià palestí, armeni, georgià, siríac) i els va portar amb ell a Sant Petersburg i Leipzig, on s'emmagatzemen avui. [35][37][38][39][40][41]

Al febrer de 1892, Agnes S. Lewis va descobrir un antic sinaiticus siríac, un manuscrit palimpsest de l'Evangeli a la biblioteca del monestir de Santa Caterina que es va conèixer com el Sinaiticus siríac i encara està en possessió. [42] Agnes S. Lewis i la seva germana Margaret D. Gibson van tornar el 1893 amb un equip d'estudiosos de Cambridge que incloïa Robert L. Bensly, Francis C. Burkitt, tots dos amb les seves dones, i J. Rendel Harris per fotografiar i transcriure el manuscrit en la seva totalitat, així com per preparar els primers catàlegs dels manuscrits àrabs i siríacs. [44] Només entre les Noves Troballes van sortir a la llum dos manuscrits addicionals palimpsest que contenien passatges addicionals de l'antic Gosples siríac. [46]

Vídeo extern

Les icones del monestir de Santa Caterina, Sinaí, Egipte, Museu J. Paul Getty

El Monestir també té una còpia de l'Ashtiname de Muhàmmad, en la qual es diu que el profeta islàmic Muhàmmad va atorgar la seva protecció al monestir. [47]

A més, el monestir alberga una còpia de Mok'c'evay K'art'lisay, una col·lecció de llibres complementaris del Kartlis Cxovreba, que daten del segle IX. [48]

Els manuscrits més importants han estat filmats o digitalitzats, per la qual cosa són accessibles als estudiosos. Amb l'ajuda de planificació de Ligatus, un centre de recerca de la Universitat de les Arts de Londres, la biblioteca va ser àmpliament renovada, reobrint a finals de 2017. [49][50][7]

Projecte Palimpsests del Sinaí

Des de 2011, un equip de científics d'imatges[51] i estudiosos experimentats en el desxiframent de manuscrits palimpsest [52] dels Estats Units i Europa han fotografiat, digitalitzat i estudiat la col·lecció de palimpsests de la biblioteca durant el projecte internacional palimpsests del Sinaí. [53][7][17][54]

Els palimpsests destaquen per haver estat reutilitzats una o més vegades al llarg dels segles. Com que el pergami era car i que costava molt de produir, els monjos esborraven certs textos amb suc de taronja o els rascaven i els escrivien sobre ells. [55] Tot i que els textos originals es van suposar que es perdien, els científics d'imatges van utilitzar tècniques i tecnologies d'imatge multiespectral de banda estreta per revelar característiques difícils de veure amb l'ull humà, inclosos residus de tinta i petites ranures al pergami. [17] Cada pàgina va trigar aproximadament vuit minuts a escanejar-se completament. [28] Aquestes imatges s'han digitalitzat posteriorment i ara estan disponibles lliurement per a la investigació a la Biblioteca En línia de la UCLA per a ús acadèmic. [7]

Al juny de 2018, es van identificar almenys més de 160 palimpsests, amb més de 6.800 pàgines de textos recuperats. [7] Les troballes més noves van ser descobertes en una zona d'emmagatzematge aïllada de la Torre de Sant Jordi el 1975. [55][55][60][60] [61] Destaquen "108 pàgines de poemes grecs prèviament desconeguts i la recepta més antiga coneguda atribuïda al metge grec Hipòcrates;" folis addicionals per a la transmissió dels antics evangelis siríacs; [46] dos testimonis no autoritzats d'un text apòcrif cristià primerenc la Dormició de Maria (Transitus Mariae) del qual es perd la major part del text grec; [63] un martiri prèviament desconegut de Patriklos de Cesarea (Palestina), un dels onze seguidors de Pamfeu de Cesarea; així com informació sobre llengües mortes com l'aranès caucàsic i cristià aranès, el dialecte local del primer període bizantí, amb molts testimonis de text inigualables. [7]

Obres d'art

El complex alberga obres d'art insubstituïbles: mosaics, la millor col·lecció d'icones primerenques del món, moltes encausades, així com objectes litúrgics, calzes i reliquiaries, i edificis eclesiàstics. La gran col·lecció d'icones comença amb unes poques que daten dels segles V (possiblement) i VI, que són supervivències úniques; el monestir havia estat intacte per la iconoclàstia romana d'Orient, i mai saquejat. També s'hi conserva la icona més antiga d'un tema de l'Antic Testament. Des dels anys seixanta, el projecte de catalogació de les col·leccions està en marxa. El monestir va ser un important centre per al desenvolupament de l'estil híbrid de l'art croat, i encara conserva més de 120 icones creades a l'estil, amb diferència la col·lecció més gran existent. Molts van ser creats evidentment per llatins, probablement monjos, amb seu al monestir o al voltant del segle XIII. [64]

Icones

Icona de la Verge Entronitzada i del Nen amb sants i àngels, segle VI

La icona més antiga coneguda de Crist Pantocrator, encausada sobre taula

Crucifixió, segle XIII

Mare de Déu i el Nen, segle XIII

Icona romana d'Orient del segle XIII de Sant Miquel Arcàngel

Transfiguració, segle XII

Emperador Joan VIII Paleòleg

Icona de Santa Caterina d'Alexandria

El monestir, segle XVIII

Imatges històriques

Carsten Niebuhr (1762)

Descripció de l'Égypte (1809)

Catherine Tobin (1855)

Ernst Keil (1861)

Un panorama de Santa Caterina

Fundació Santa Caterina

La Saint Catherine's Foundation és una organització sense ànim de lucre amb seu al Regne Unit que té com a objectiu preservar el monestir. La conservació de les seves estructures arquitectòniques, pintures i llibres comprèn gran part de la finalitat de la Fundació. La Fundació Saint Catherine col·labora amb el seu soci acadèmic, el Ligatus Research Center de la Universitat de les Arts de Londres, per donar a conèixer la importància cultural única del monestir a través de conferències, llibres i articles. Fundada el 2 de novembre de 2007 a la Royal Geographical Society de Londres, necessita nous fons per al taller de conservació, estudi de digitalització i complement complet de caixes de conservació dissenyades per protegir els manuscrits més vulnerables del monestir. Uns 2000 manuscrits s'han d'emmagatzemar en caixes.

Vegeu també

Arquebisbe del Sinaí i Raithu
Astiname de Muhàmmad
Escriptura albanesa caucàsica
Casa Charnel
Còdex Climaci Rescriptus
Còdex Sinaiticus
Còdex Sinaiticus Rescriptus
Ciril de Jerusalem
Pares del desert
Gregori del Sinaí
Joan Climacus
Escala de l'Ascensió Divina
Esglésies més antigues del món
Màrtirs de Palestina
Poustinia
Siríac Sinaiticus
Transitus Mariae

Referències

[^] Evans, Helen C. (2004). Monestir de Santa Caterina, Sinaí, Egipte: Un assaig fotogràfic. Museu Metropolità d'Art. ISBN 978-1-58839-109-4.

[^] "El Monestir de Santa Caterina | Ubicació, Història i fets". Enciclopèdia Britannica. Consultat el 2021-01-23.

[^] Georgiou, Aristòs (20 de desembre de 2017). "Aquests espectaculars textos antics es van perdre durant segles, i ara es poden veure en línia". Temps de negocis internacionals. Arxivat de l'original el 2 de juliol de 2018.

[^] "Visita monestir de Santa Caterina, Egipte". visitafrica.site. Recuperat el 2020-09-25.

- ^ Din, Mursi Saad El et al.. Sinaí: El lloc i la història: assajos. Nova York: Premsa de la Universitat de Nova York, 1998. 80. 0814722032 ISBN
- ^ Jules Leroy; Peter Collin (2004). Monjos i Monestirs del Pròxim Orient. Premsa de Gorgias. 93-94. ISBN 978-1-59333-276-1.
- ^ Jump up to:un b c d e f g h i j k <https://sinai.library.ucla.edu>
- ^ Damianós, Archiepiskopos Sinâ, "????????? ??? ??? ?????? ?????????? ?????? ?????????? ?? ?? ??? ???? ????", al XVI. Internationaler Byzantinistenkongress, Wien, 4.-9. Oktober 1981. Akten, editat per Herbert Hunger. 11/4, pàg. 105-116, Jahrbuch der Österreichischen Byzantinistik, 32/4, Wien: Verlag der Österreichischen Akademie der Wissenschaften, 1982.
- ^ Schrope, Mark (1 de juny de 2015). "Les arrels ocultes de la medicina en un manuscrit antic". The New York Times. Consultat l'1 de juny de 2015.
- ^ Sebastian P. Brock, dos passatges fins ara no autoritzats dels antics evangelis siríacs a Palimpsests del monestir de St Catherine, Sinaí, ?????? ?????????? ????????? 31A, 2016, pàg.
- ^ <https://sinai.library.ucla.edu> Projecte Sinai Palimpsest.
- ^ "Santa Caterina d'Alexandria". Enciclopèdia Britannica. Consultat el 2010-10-29.
- ^ Clugnet 1908.
- ^ Morton 1841, pàg.
- ^ John Wilkinson (2015), els viatges d'Egeria (Oxford: Oxbow Books). ISBN 978-0-85668-710-5
- ^ Romeria del text d'Etheria a ccel.org
- ^ Jump up to:un b c c Schrope, Mark (6 de setembre de 2012). "Al Sinaí, un equip global està revolucionant la preservació de manuscrits antics". El Washington Post. ISSN 0190-8286. Consultat el 2 de juliol de 2018.
- ^ "L'arbust en flames encara està cremant?". Amics del Monestir del Sinaí. Consultat el 2 de juliol de 2018.
- ^ Feilden, Bernard M.. Conservació d'edificis històrics. 3a ed. Oxford: Architectural Press, 2003. 51. 0750658630 ISBN
- ^ "El Monestir". St-Katherine-net. Consultat el 23 d'octubre de 2014.
- ^ "Zona Santa Caterina".
- ^ El lloc web oficial descriu l'Església com "????????????? "????????????, ??????????, ?????????????????, ?????? ??? ?????? ?????????, ??????????????" o "administrativament "lliure, solt, intractable, lliure de qualsevol persona en qualsevol moment, autocefàlia" (vegeu l'enllaç següent)
- ^ Weitzmann, Kurt, a: Galey, John; Sinaí i el Monestir de Santa Caterina, pàg.
- ^ Ware, Kallistos (Timothy) (1964). "Part I: Història". L'Església Ortodoxa. Llibres de pingüins. Recuperat el 2007-07-14. Sota introducció, el bisbe Kallistos diu que el Sinaí és "autocefàlia"; al segle XX, grecs i àrabs afirma que "hi ha algun desacord sobre si el monestir hauria de ser anomenat "autocefàlia" o simplement una Església "autònoma".
- ^ L'Església Ortodoxa del Mont Sinai CNEWA Canadà, "Una agència papal de suport humanitari i pastoral" Arxivada el 30 de maig de 2010, al Wayback Machine
- ^ "Atac mortal prop de l'antic monestir d'Egipte". Notícies de la BBC. 19 d'abril de 2017. Consultat el 2 de juliol de 2018.
- ^ Esparza, Daniel. "La biblioteca de Santa Caterina al Mont Sinaí mai ha tancat les seves portes". Consultat l'11 d'agost de 2020.
- ^ Jump up to:un b c c Macdonald, Fleur (13 de juny de 2018). "Escriptura oculta en manuscrits antics". Notícies de la BBC. Arxivat de l'original el 2 de juliol de 2018.
- ^ Jost Gippert, La creació dels alfabets caucàsics com a fenomen d'història cultural, a Referate des Internationalen Symposiums (Wien, 1.-4. Dezember 2005), ed. de Werner Seibt, Johannes Preiser-Kapeller, pàg.
- ^ Bo Isaksson, "El Monestir de Santa Caterina i les Noves Troballes", a Built on Solid Rock: Studies in Honor of Professor Ebbe Egede Knudsen amb motiu del seu 65è aniversari l'11 d'abril de 1997, editat per Elie Wardini, pàg.
- ^ La història de l'adquisició de la Bíblia del Sinaí per part del Govern rus en el context de les recents troballes en arxius russos (Internetedition anglès). L'article d'A.V. Zakharova es va publicar per primera vegada a Montfaucon. Études de paléographie, de codicologie et de diplomatique, Moscou-Sant Petersburg, 2007, pàg. Die Entdeckung des Codex Sinaiticus im Katharinenkloster (Tischendorf i la Bíblia més antiga del món - El descobriment del Còdex Sinaiticus al monestir de Santa Caterina), Muldenhammer 2015, pàg.
- ^ "Fragment de la Bíblia més antiga del món trobat amagat al monestir egipci". The Independent, 2 setembre, 2009,
- ^ "Bíblia més antiga coneguda per connectar-se". BBC News, 3 d'agost de 2005.
- ^ David C. Parker (2010), CÔDEX SINAITICUS: La història de la Bíblia més antiga del món. Londres. Biblioteca Britànica, pàg. 9780712358033 ISBN
- ^ M. F. Brosset (1858), Note sur un géorgien de la Bibliothèque Impériale publique et provenant de M. Tischendorf, Mélanges Asiatiques 3, pàg.
- ^ N. Pigoulewsky (1934), Fragments syro-palestiniens des Psaumes CXXIII-IV, Revue Biblique 43, pàg.
- ^ N. Pigoulewski (1937), Manuscrits syriaques bibliques de Léningrad, Revue Biblique 46, pàg. N. Pigoulewski, Manuscrits syriaques bibliques de Léningrad (suite), Revue Biblique 46, 1937, pàg. 556-562.
- ^ Julius Assfalg (1963), Georgische Handschriften (= Verzeichnis der orientalischen Handschriften a Deutschland, III) (Wiesbaden); Julius Assfalg (1965), Syrische Handschriften (= Verzeichnis der orientalischen Handschriften a Deutschland, V) (Wiesbaden).

- ^ Sebastian P. Brock (2012), Sinaí: un punt de trobada de georgià amb siríac i cristià palestí amaic, al Caucas entre Orient i Occident (Tbilissi), pàg.
- ^ Grigori Kessel (2016), Membra Disjecta Sinaitica I: Una reconstitució del siríac Galen Palimpsest, a André Binggili et al. (eds.), Manuscripta Graeca et Orientalia: Mélanges monastiques et patristiques en l'honneur de Paul Géhin (Louvain: Peeters), pp.
- ^ Paul Géhin (2017), Les manuscrits syriaques de parchemin du Sinaï et leur membra disjecta, CSCO 665 / Subsidia 136 (Louvain: Peeters).
- ^ El text va ser desxifrat per Francis C Burkitt i Robert L. Bensly, vegeu Gibson, Margaret Dunlop (1893). Com s'ha trobat el Còdex. Cambridge: Macmillan & Bowes. 36-38.
- ^ Gibson, Margaret Dunlop (1893). Com s'ha trobat el Còdex. Cambridge: Macmillan & Bowes. 60-67.
- ^ Agnes Smith Lewis (1894), Catàleg de l'MSS siríac al convent de S. Catharine al Mont Sinaí, Studia Sinaitica, I (Londres: C. J. Clay i Sons).
- ^ Margaret Dunlop Gibson (1894), Catàleg de la mss àrab al convent de Saint Catharine al Mont Sinaí. Studia Sinaitica, III (Londres: C. J. Clay i Sons).
- ^ Jump up to:un grup sanguini Sebastian P. Brock, dos passatges fins ara no autoritzats dels antics evangelis siríacs a Palimpsests del monestir de Santa Caterina, Sinaí, ?????? ?????? ?????? 31, 2016, pàg.
- ^ Brandie Ratliff, "El monestir de Santa Caterina al Mont Sinaí i les comunitats cristianes del Califat". Sinaiticus. El butlletí de la Fundació Santa Caterina (2008) Arxivat el 2015-02-13 a la Wayback Machine.
- ^ Kavtaradze, Giorgi (2001). "LES CRÒNIQUES GEORGIANES I LA RAÓ DE SER DEL REGNE IBÈRIC". Revista de Geografia Històrica del Món Antic.
- ^ Recuperat el 20 de maig de 2018
- ^ "Egipte reobre l'Antiga Biblioteca al Monestir de Santa Caterina". Veu d'Amèrica. Consultat el 2019-11-23.
- ^ Keith Knox (Chief Science Advisor, EMEL, EUA); Roger Easton (Chester F. Carlson Center for Imaging Science, Rochester, EUA); William Christens-Barry (Científic en cap, Equipose Imaging, LCC, MD, EUA); David Kelbe (Centre for Space Science Technology, Alexandra, Nova Zelanda)
- ^ Zaza Aleksidze (Tbilissi, Geòrgia); André Binggili (París, França); Sebastian Brock (Oxford, Regne Unit); Michelle Brown (Londres, Regne Unit); Guglielmo Cavallo (Roma, Itàlia); Steve Delamarter (Portland, OR, EUA); Alain J. Desreumaux (París, França); David Ganz (Cambridge, Regne Unit); Paul Géhin (París, França); Jost Gippert (Frankfurt, Alemanya); Sidney Griffith (Washington DC, EUA); Getachew Haile (Minnesota; Nova York, EUA); Dieter Harlfinger (Hamburg, Alemanya); Hikmat Kashouh (Metn, Líban); Vasilios Karsaros (Tessalònica, Grècia); Grigori Kessel (Viena, Àustria); Daniela Mairhofer (Princeton, NJ, EUA); Heinz Miklas (Viena, Àustria); Christa Müller-Kessler (Universitat de Jena, Alemanya); Panayotis Nikopolous (Atenes, Grècia); Pasquale Orsini (Ministeri de Patrimoni Cultural i Activitats, Institut Central d'Arxius, Itàlia); Bernard Outtier (París, França); Claudia Rapp (Viena, Àustria); Giulia Rossetto (Vienna, Àustria); Alexander Treiger (Nova Escòcia, Canadà); Agammenon Tselikas (Atenes, Grècia); Nigel Wilson (Oxford, Regne Unit).
- ^ Els caps originals del projecte van ser la professora d'estudis bizantins Claudia Rapp de la Universitat de Viena i Michael Phelps de la Biblioteca Electrònica de Manuscrits Primerencs (EMEL), Los Angeles.
- ^ Hsing, Crystal (15 d'abril de 2011). "Els estudiosos utilitzen eines tecnològiques per revelar textos". Bruin diari. Consultat el 2 de juliol de 2018.
- ^ Revel Netz i William Noel (2008), El còdex d'Arquimedes: Revelant els secrets del palimpsest més gran del món (Londres: Phoenix), pàg.
- ^ Marçant, Jo (11 de desembre de 2017). "Els arqueòlegs només estan començant a revelar els secrets amagats en aquests manuscrits antics". Smithsonian. Consultat el 2 de juliol de 2018.
- ^ Ioannis E. Meïmaris (1985), ?????????? ??? ???? ?????????? ?????????? ??? ?????? ?????? ?????? ?????????????? ??? ?????? ?????, ??? ???? ?????? ?????????????? (Atenes).
- ^ Ioannis C. Tarnanidis (1988), Els manuscrits eslaus descoberts el 1975 al monestir de Santa Caterina al Mont Sinaí (Tessalònica).
- ^ Sebastian P. Brock (1995), Catàleg de les "Noves Troballes" al Monestir de Santa Caterina, Sinaí (Atenes).
- ^ Panayotis G. Nicolopoulos (1999), Les noves troballes. Monestir Sagrat i Arxidiòcesi del Sinaí (Atenes).
- ^ Zaza Alekzidse, M. Shanidze, L. Khevsuriani, M. Kavtaria (2005), Les noves troballes del Sinaí. Catàleg de manuscrits georgians descoberts el 1975 al Monestir de Santa Caterina al Mont Sinaí (Atenes).
- ^ Philothee du Sinaï (2008), Nouveaux manuscrits syriaques du Sinaï (Atenes).
- ^ Christa Müller-Kessler, tres testimonis primerencs de la «Dormició de Maria» a l'àrab palestí cristià. Palimpsests del Caire Genizah (Col·lecció Taylor-Schechter) i les Noves Troballes al Monestir de Santa Caterina, Apòcrif 29, 2018, pàg.
- ^ Kurt Weitzmann a La icona, Evans Brothers Ltd, Londres (1982), pp. 201–07 (trans. de Le Icone, Montadori 1981), ISBN 0-237-45645-1
- ^ "Monestir de Santa Caterina – Regne Unit – Fundació Santa Caterina". Monestir de Santa Caterina – Regne Unit – Fundació Santa Caterina.

Bibliografia

- Margaret Dunlop Gibson (1893). Com s'ha trobat el Còdex. Una narració de dues visites al Sinaí de les revistes de la Sra. Lewis. 1892–1893. Cambridge: Macmillan & Bowes.
- Agnes Smith Lewis (1898). A l'ombra del Sinaí. Una història viatges i recerca de 1895 a 1897. Cambridge: Macmillan & Bowes.
- Oriana Baddeley, Earleen Brunner (1996). El Monestir de Santa Caterina. 120 pàgines amb 79 il·lustracions en color. ISBN 978-0-9528063-0-1.
- Böttrich, Christfried (2011). Der Jahrhundertfund. Entdeckung und Geschichte des Codex Sinaiticus (El descobriment del segle. Descobriment i història de Còdex Sinaiticus). Leipzig: Evangelische Verlagsanstalt. ISBN 978-3-374-02586-2.
- Forsyth, G. H.; Weitzmann, K. (1973). El Monestir de Santa Caterina a la Muntanya Sinaí - L'Església i Fortalesa de Justinià: Plaques. Princeton: Premsa universitària de Princeton. ISBN 0-472-33000-4.
- Panayotis G. Nicolopoulos (1999), Les noves troballes. Monestir Sagrat i Arxidiòcesi del Sinaí (Atenes). 9608598427 ISBN
- Porter, Stanley E. (2015). Constantí Tischendorf. La vida i l'obra d'un caçador bíblic del segle XIX. Londres: Bloomsbury T&T Clark. ISBN 978-0-5676-5803-6.
- ? Schick, Alexander (2015). Tischendorf und die älteste Bibel der Welt - Die Entdeckung des CODEX SINAITICUS im Katharinenkloster (Tischendorf i la Bíblia més antiga del món. El descobriment del Còdex Sinaiticus al monestir de Santa Caterina. Biografia causa de l'aniversari del 200 aniversari de Tischendorf amb molts documents inèdits de la seva propietat. Aquests proporcionen informació sobre detalls prèviament desconeguts dels descobriments i els motius de la donació del manuscrit. Investigacions recents sobre Tischendorf i el Còdex Sinaiticus i la seva importància per a la investigació textual del Nou Testament). Muldenhammer: Jota. ISBN 978-3-935707-83-1.
- Soskice, Janet (1991). Germanes del Sinaí: Com dues dones aventureres van trobar els evangelis ocults. Londres: Vintage. ISBN 978-1-4000-3474-1.
- Sotiriou, G. i M. (1956-1958). Icones du Mont Sinaï. 2 vols (plats i textos). Col·lecció de L'Institut français d'Athènes 100 i 102. Atenes.
- Weitzmann, K. (1976). El Monestir de Santa Caterina a Mihnt Sinai: Les icones, Volum I: De la Sisena al Segle X. Princeton: Premsa universitària de Princeton.
- James Hamilton Charlesworth, Els nous descobriments al monestir de Santa Caterina (= Escoles Americanes d'Investigació Oriental Monogràfic 3) Llac Winona, IN: Eisenbrauns, 1981. ISBN 0-89757-403-6
- Dieter Harlfinger, Diether R. Reinsch, i Joseph A.M. Sonderkamp a Zusammenarbeit mit Giancarlo Prato: Specimina Sinaitica: Die datierten griechischen Handschriften des Katharinen-Klosters auf dem Berge Sinai 9. bis 12. Jahrhundert, Berlín: Reimer 1983. 3496007435 ISBN
- Weitzmann, K.; Galavaris, G. (1991). El Monestir de Santa Caterina al Mont Sinaí. Els manuscrits grecs il·luminats, volum I. Des del segle IX al XII. Princeton: Premsa universitària de Princeton. ISBN 0-691-03602-0.
- David C. Parker (2010). CODEX SINAITICUS: La història de la Bíblia més antiga del món. Londres. Biblioteca Britànica. 9780712358033 ISBN
- Paul Géhin (2017). Les manuscrits syriaques de parchemin du Sinaï et leur membra disjecta. CSCO 665 / Subvenció 136. Louvain: Peeters. ISBN 978-90-429-3501-3
- Alessandro Falcetta (2018). Biografia de James Rendel Harris 1852 - 1941: Els descobriments diaris d'un erudit bíblic i caçador de manuscrits. Londres: T&T Clark. 9780567684776 ISBN

Enllaços externs

A Wikimedia Commons hi ha contingut multimèdia relatiu a: Saint Catherine Monastery, Mount Sinai

Web oficial del Sant Monestir de Santa Caterina al Mont Sinaí
Àrea de Santa Caterina / Llistat del Patrimoni Mundial al lloc web de la UNESCO
Fundació Santa Caterina
Monestir de Santa Caterina del Sinaí
Vídeo del projecte St Catherine (digitalització)

Palimpsests digitalitzats al monestir de Santa Caterina del Sinaí
Santa Imatge, Terra regata: Icones del Sinaí Exposició Getty
Icones primerenques del Sinaí, Belmont U
Monestir de Santa Caterina (Sinaí) (article ortodox deWiki)
El text de la Carta de Mahoma es pot llegir aquí o aquí.
En un monestir de muntanya, els textos antics guanyen la vida digital article del New York Times
Informació sobre el poble de Santa Caterina
Herbermann, Charles, ed. (1913). "Monestir de Santa Caterina" . Enciclopèdia Catòlica. Nova York: Robert Appleton Company.
Carta del profeta Muhàmmad als monjos del monestir de Santa Càtara
Més informació sobre el monestir de Santa Caterina i el Mont Sinaí
Alfabet albanès caucàsica: antic guió descobert a les cendres[de Santa Caterina], Azerbaidjan Internacional, Vol. 11:3 (tardor de 2003), pàg.
Article sobre l'Església Ortodoxa del Sinaí per Ronald Roberson al lloc web de la CNEWA
El guió albanès: el procés – Com es van revelar els seus secrets [Santa Caterina], Azerbaidjan Internacional, Vol. 11:3 (tardor de 2003), pàg.
Mapa que mostra el Monestir, segle XVIII. Col·lecció Cartogràfica Eran Laor. Biblioteca Nacional d'Israel
Privilegi del Papa Gregori X per al Sant Monestir de Santa Caterina del Sinaí (24 de setembre de 1274). Edició acadèmica interactiva, Diplomàtica i Comentari Històric, Zoom profund, Traducció anglesa, recursos multimodals mashup (publicacions, imatges, vídeos). Enllaç Enginyeria Memòria Històrica